

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Rådet og Kommissionen	
91/C 180/01	Forbindelser med tredjelande: Akkreditiver	1
	Kommissionen	
91/C 180/02	Ecu	2
91/C 180/03	Gennemsnitspriser og repræsentative priser for bordvinstyper på de forskellige afsætningscentre	3
91/C 180/04	Meddelelse fra Kommissionen vedrørende de kriterier for identifikation af jern- og stålvarer af sekundakvalitet fra tredjelande, som anvendes af medlemsstaternes toldmyndigheder	4
91/C 180/05	Statsstøtte — C 7/90 (N 336/89) — Tyskland	8
91/C 180/06	Meddelelse fra Kommissionen i henhold til artikel 15, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 3832/90 af 20. december 1990 om anvendelse af generelle toldpræferencer i 1991 for tekstilvarer med oprindelse i udviklingslande	9
91/C 180/07	Meddelelse om beslutningerne om de forskellige licitationer inden for landbrugssektoren	10

Domstolen

DOMSTOLEN

91/C 180/08	Domstolens dom af 11. juni 1991 i de forenede sager C-51/89, C-90/89 og C-94/89, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Den Franske Republik og Forbundsrepublikken Tyskland mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber (<i>Anden fase af programmet om samarbejde mellem universiteter og virksomheder om uddannelse på teknologiområdet (COMETT II) (1990-1994) — annullations-søgsmaal — hjemmel — faglig videreuddannelse — forskning</i>)	11
91/C 180/09	Domstolens dom af 11. juni 1991 i sag C-300/89, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber (<i>Direktiv om titan-dioxidaffald — hjemmel</i>)	11
91/C 180/10	Domstolens dom af 11. juni 1991 i sag C-307/89, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (<i>Social sikring — tillægsydelse fra Fonds national de solidarité — EF-borgere bosat i Frankrig</i>)	12
91/C 180/11	Sag C-143/91: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 25. april 1991 af arrondissementsrechtbank Breda i sagen Anklagemyndigheden mod L. van der Tas	12
91/C 180/12	Sagerne C-144/91 og C-145/91: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelser afsagt den 3. maj 1991 af Rechtbank van eerste aanleg, Bruxelles, i to sager om foreløbige forholdsregler, NV Demoor Gilbert en Zonen m.fl. henholdsvis NV Westvlees mod den belgiske stat	13
91/C 180/13	Sag C-151/91: Sag anlagt den 6. juni 1991 af Kongeriget Spanien mod Rådet for de Europæiske Fællesskaber	13
91/C 180/14	Slettelse af sag C-55/89	13

II *Forberedende retsakter***Kommissionen**

91/C 180/15	Forslag til Rådets direktiv om sammenlignende reklame samt ændring af direktiv 84/450/EØF om vildledende reklame	14
-------------	--	----

III *Oplysninger*

Kommissionen

91/C 180/16	Meddelelse fra Kommissionen om ydelse af finansiel støtte til projekter til fremme af energiteknologi — THERMIE-programmet — Fremme, iværksættelse og formidling af innovative energiteknologier	18
-------------	--	----

91/C 180/17	Meddelelse om udbud fra den ungarske regering i forbindelse med et projekt, som finansieres af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab	20
-------------	---	----

Berigtigelser

91/C 180/18	Berigtigelse til bekendtgørelse af almindelig licitation 69/91 EF, 70/91 EF og 71/91 EF (EFT nr. C 169 af 28. 6. 1991)	21
-------------	--	----

I

(Meddelelser)

RÅDET OG KOMMISSIONEN

Forbindelser med tredjelande: Akkreditiver

(91/C 180/01)

Formanden for Rådet og formanden for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber modtog Hans Excellence ambassadør Hannes HAFSTEIN, som overrakte dem sine akkreditiver i egenskab af chef for Republikken Islands mission ved De Europæiske Fællesskaber (EØF, EKSF, EURATOM) med tiltrædelse den 14. juni 1991.

Ved samme lejlighed overrakte den nyudnævnte missionschef rappelskrivelsen for sin forgænger.

Formanden for Rådet og formanden for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber modtog Hans Excellence ambassadør Marcel Eugène IBINGA MAGWANGU, som overrakte dem sine akkreditiver i egenskab af repræsentant, chef for Den Gabonesiske Republiks mission ved De Europæiske Fællesskaber (EØF, EKSF, EURATOM) med tiltrædelse den 14. juni 1991.

Ved samme lejlighed overrakte den nyudnævnte missionschef rappelskrivelsen for sin forgænger.

Formanden for Rådet og formanden for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber modtog Hans Excellence ambassadør Fali EMBALO, som overrakte dem sine akkreditiver i egenskab af permanent chef for Republikken Guinea-Bissaus mission ved De Europæiske Fællesskaber (EØF, EKSF, EURATOM) med tiltrædelse den 14. juni 1991.

Ved samme lejlighed overrakte den nyudnævnte missionschef rappelskrivelsen for sin forgænger.

Formanden for Rådet og formanden for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber modtog Hans Excellence ambassadør Taki OULD SIDI, som overrakte dem sine akkreditiver i egenskab af repræsentant, chef for Den Islamiske Republik Mauretaniens mission ved De Europæiske Fællesskaber (EØF, EKSF, EURATOM) med tiltrædelse den 14. juni 1991.

Ved samme lejlighed overrakte den nyudnævnte missionschef rappelskrivelsen for sin forgænger.

KOMMISSIONEN

ECU (*)

10. juli 1991

(91/C 180/02)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs	42,2921	Portugisiske escudos	178,359
Tyske mark	2,05433	US-dollars	1,12764
Nederlandske gylden	2,31346	Schweizerfrancs	1,78223
Pund sterling	0,698012	Svenske kroner	7,42776
Danske kroner	7,94816	Norske kroner	8,01356
Franske francs	6,96655	Canadiske dollars	1,29363
Italienske lire	1528,06	Østrigske schilling	14,4575
Irske pund	0,767832	Finske mark	4,93793
Græske drakmer	224,163	Yen	156,347
Spanske pesetas	128,927	Australske dollars	1,47115
		Newzealandske dollars	2,00291

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk fjernskriver (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugs-politik.

(*) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT nr. L 189 af 4. 7. 1989, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

Gennemsnitspriser og repræsentative priser for bordvinstyper på de forskellige afsætningscentre (*)

(91/C 180/03)

(Fastsat den 9. juli 1991 i henhold til artikel 30, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87)

Afsætningscentre	ECU pr. % vol/hl	Afsætningscentre	ECU pr. % vol/hl
R I		A I	
Heraklion	ingen noteringer	Athènes	ingen noteringer
Patras	ingen noteringer	Heraklion	ingen noteringer
Requena	2,251	Patras	ingen noteringer
Reus	ingen noteringer	Alcázar de San Juan	ingen noteringer (1)
Villafranca del Bierzo	ingen noteringer (1)	Almendralejo	2,093
Bastia	ingen noteringer	Medina del Campo	ingen noteringer (1)
Béziers	2,984	Ribadavia	ingen noteringer
Montpellier	3,109	Vilafranca del Penedés	ingen noteringer
Narbonne	ingen noteringer	Villar del Arzobispo	ingen noteringer (1)
Nîmes	3,052	Villarrobledo	ingen noteringer
Perpignan	3,074	Bordeaux	ingen noteringer
Asti	3,577	Nantes	ingen noteringer
Firenze	2,157	Bari	2,782
Lecce	ingen noteringer	Cagliari	3,122
Pescara	2,895	Chieti	ingen noteringer
Reggio Emilia	ingen noteringer (1)	Ravenna (Lugo, Faenza)	2,981
Treviso	ingen noteringer	Trapani (Alcamo)	2,328
Verona (for de lokale vine)	ingen noteringer	Treviso	ingen noteringer
Repræsentativ pris	2,947	Repræsentativ pris	2,737
R II			ECU/HL
Heraklion	ingen noteringer	A II	
Patras	ingen noteringer	Rheinpfalz (Oberhaardt)	56,793
Calatayud	ingen noteringer	Rheinhessen (Hügelland)	59,116
Falset	ingen noteringer (1)	Vindyrkningsområdet ved Mosel i Luxembourg	ingen noteringer (1)
Jumilla	ingen noteringer	Repræsentativ pris	58,425
Navalcarnero	ingen noteringer (1)		
Requena	2,439	A III	
Toro	ingen noteringer	Mosel-Rheingau	ingen noteringer (1)
Villena	ingen noteringer (1)	Vindyrkningsområdet ved Mosel i Luxembourg	ingen noteringer (1)
Bastia	ingen noteringer	Repræsentativ pris	ingen noteringer
Brignoles	ingen noteringer		
Bari	2,611		
Barletta	ingen noteringer		
Cagliari	ingen noteringer		
Lecce	ingen noteringer		
Taranto	ingen noteringer		
Repræsentativ pris	2,479		
	ECU/HL		
R III			
Rheinpfalz-Rheinhessen (Hügelland)	ingen noteringer		

(*) Siden den 1. september 1990 korrigeres de offentliggjorte spanske noteringer med en koefficient på 1,14, som svarer til forholdet mellem orienteringspriserne i Fællesskabet og Spanien, jf. forordning (EØF) nr. 481/86 af 25. februar 1986.

(1) Notering, som lades ude af betragtning i henhold til artikel 10 i forordning (EØF) nr. 2682/77.

Meddelelse fra Kommissionen vedrørende de kriterier for identifikation af jern- og stålvarer af sekundakvalitet fra tredjelande, som anvendes af medlemsstaternes toldmyndigheder

(91/C 180/04)

Indledning

Kommissionen har fundet det hensigtsmæssigt at give de berørte parter meddelelse om de kriterier, medlemsstaternes toldmyndigheder bruger ved identifikation af jern- og stålvarer af sekundakvalitet (ikke-standard-varer og deklasserede varer) fra tredjelande, idet alle importerede jern- og stålvarer, som ikke svarer til disse kriterier, betragtes som værende af prima kvalitet. Disse kriterier er baseret på, hvad der er almindelig praksis inden for handelen.

Medlemsstaternes toldmyndigheder forbeholder sig ret til undtagelsesvis at fravige én eller flere af disse regler efter kontradiktorisk ekspertise mellem administrationen og importøren samt forudgående underretning af Kommissionen.

Definition af sekundavarer (ikke-standardvarer og deklasserede varer)

Sekundavarer kan defineres således:

A. Ikke-standardvarer

B. Deklasserede varer:

- a) med overfladefejl
- b) med indre fejl (fysisk/kemiske)
- c) med karakteristika, som falder uden for Euronormerne.

A. IKKE-STANDARDVARER

De i bilag I opregnede varer, for så vidt de ikke udviser deklasserede varers fejl eller fysisk/kemiske afvigelser og sælges og leveres i forskellige og uensartede formater uden nogen garanti eller kvalitetsangivelse.

Dimensionerne skal angives på en pakkedliste, som den stålhandlende forelægger toldvæsenet for at give dette mulighed for at fastslå, at der virkelig er tale om et uensartet vareparti. Dersom en eller flere ikke-standardvarer hver for sig for hver dimension udgør over 15 tons for pladeemner i ruller og 5 tons for andre varer, vil disse dimensioner ikke blive opfattet som værende ikke-standardvarer.

B. DEKLASSEREDE VARER

En leverance betragtes som deklasseret, når 80 % af hele den i kontrakten fastsatte leverance udviser en eller flere af de nedenfor specificerede fejl.

Til kategorien »deklasserede varer« hører jern- og stålvarer, som udviser:

- a) overfladefejl (bilag II)
- b) indre fejl (bilag III)
- c) karakteristika, som falder uden for de værdier, der er specificeret i Euronormerne med hensyn til:
 - kemisk sammensætning
 - mekaniske egenskaber
 - dimensionstolerancer.

Sidstnævnte vedrører en eller flere af følgende parametre: bredde, tykkelse, planhed, rethed, profil.

Den stålhandlende skal anføre de under A eller B omhandlede begrundelser for deklassering tillige med så detaljerede oplysninger, at de pågældende sekundavarer kan genkendes ved fortoldningen.

BILAG I**Ikke-standarddimensioner****1. Varmvalsede pladeemner i ruller**

Råvarer i ruller til plader med en enhedsvægt på under fire tons.

2. Varmvalsede plader med undtagelse af pladeemner i ruller

Plader fra ruller og som foreligger i blandede og uensartede bundter.

3. Koldvalsede plader (med eller uden belægning, magnetiske)

Tynde plader, herunder magnetiske plader og alle kvaliteter af plader med belægning (galvaniserede og elektroforzinkede, aluminiumbelagte plader, fortinnede, forkromede, prælakerede og blybelagte plader), som foreligger i blandede og uensartede bundter med en enhedsvægt på under tre tons, eller som foreligger i ruller med en enhedsvægt på under tre tons.

4. Grovplader

Som foreligger i blandede og uensartede bunker eller bundter.

5. Profiler

I usorterede længder eller i længder på under seks m.

6. Handelsstål, herunder rundstål til beton

I korte usorterede længder:

- på under tre m for alle stangjern (rund-, firkant-, sekskant- og fladstål)
- på under seks m for alle profiljern på under 80 mm (U- og T-profiler samt andre).

7. Valstråd

Ruller med en vægt på under 250 kg.

BILAG II**Hovedtyper af overfladefejl****1. Blærer**

Små samlinger af blærer på overfladen eller blærer på kanterne.

2. Spaltning

- a) Revnedannelse, der undertiden kan føre til fuldstændig løsrivelse. Den ses som en åbning midt i tværsnittet
- b) Revnedannelse ved enderne eller langs kroppen af et valset produkt, eventuelt med løsrivelse af materiale.

3. *Skæl*

Metalstykke, der delvis sidder fast på overfladen af valsede produkter, og som ofte er omkranset af et tyndt oxidlag. Skæl er længst i valseretningen.

4. *Revner*

Manglende kontinuitet, sædvanligvis som en tynd streg. De kan antage flere former:

- langsgående — parallelt med valseretningen
- tværgående — vinkelret på valseretningen
- med skæl eller Y-formede (forgrenede).

5. *Bølging*

Afvigelse af planhed, der består i bølger i pladens plan. Bølgedale og -toppe på valsede produkter, der kan forekomme samtidig med bølgede kanter.

6. *Skåret kant*

Mere eller mindre dybe skår i kanten.

7. *Ødelagt kant*

Beskadigelse af kanten, som er sket under håndtering.

Fejlen består i indhak og fordybninger i kanten, som, alt efter hvordan de er fremkommet, varierer i udseende og udstrækning.

8. *Valsefolder*

Dele af materiale, som under valsningen har lappet over hinanden, uden at overfladerne er fuldstændig sammensvejsede.

Fejlen fremtræder som en flad metalstrimmel på pladens kant eller som en spalte, der danner en spids vinkel med overfladen.

Den ligner en langsgående revne, men medens revnen er vinkelret på overfladen i tværsnittet, danner valsefolder en temmelig lille vinkel med overfladen, og de ses undertiden over hele længden.

9. *Urundhed* (uregelmæssigt tværsnit)

Denne fejl forekommer ved rundstål. Sluttværsnittet er ovalt.

10. *Finner*

Denne fejl har form af et fremspring langs en frembringer eller langs to diametralt modsatte frembringere for stangemnet.

11. *Rethed og profil*

Fejl, der består i en vridning af profilen eller en afvigelse af dennes tværsnit fra rethed og dimensioner, som ligger over de tolerancer, der tillades i de internationale tekniske normer.

12. *Glødeskær*

Farvning som følge af oxidation ved kanterne på koldvalsedes produkter efter glødning. Farven varierer fra strågul til mørkeblå.

13. *Rust*

Rust på overfladen af bejdsede eller beklædte valsede produkter som følge af langvarig lagring eller utilstrækkelig oliering. Let rust på materialet berettiger ikke til nedskrivning af værdien, da det i handelspraksis anses for normalt. Rust er ikke tilstrækkelig begrundelse for deklassering, undtagen ved meget svær korrosion.

14. *Ridser*

Ridser (én eller flere), der er fremkommet ved mekanisk påvirkning, på overfladen af produkter.

15. *Valsemærker*

Overfladefejl på produkter i form af fordybninger, revner eller ridser. Fejlen gentager sig regelmæssigt hen over produktets længde.

16. *Beklædning af materialet, som ikke er i overensstemmelse med normerne*

Dette gælder galvaniserede, elektroforzinkede, aluminiumbeklædte, fortinnede, forkromede, prælake-rede, blybelagte valsede produkter og andre beklædte produkter.

BILAG III**Indre fejl (fysisk/kemiske afvigelser)**

De fysisk/kemiske afvigelser vedrører stålets analytiske og strukturmæssige sammensætning.

Sådanne afvigelser giver sig udslag i indre fejl og betyder, at varen ikke kan anvendes som den tilsvarende handelskvalitet. Generelt kan sådanne fejl, som f.eks. indeslutninger og revner, ikke ses med det blotte øje. Afsøring af sådanne fejl sker ved ultralydkontrol eller ved mekanisk og/eller kemisk prøvning.

Ligesom for produkter med overfladefejl skal importøren deklarere produkter med fysisk/kemiske afvigelser, ledsaget af dokumentation. Toldkontrollen for disse afvigelser sker eventuelt med bistand fra relevante kemiske laboratorier.

STATSSTØTTE

C 7/90 (N 336/89)

Tyskland

(91/C 180/05)

(Artikel 92 til 94 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab)

Meddelelse fra Kommissionen i henhold til EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, til de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter angående støtten i forbindelse med direktiv B i regionalprogrammet for delstaten Baden-Württemberg (økologiprogram) — støtte til modernisering af væksthuse til beskyttelse af grundvandet

Ved nedenstående skrivelse har Kommissionen meddelt den tyske regering, at den har besluttet at indstille proceduren.

»Ved skrivelse af 16. november 1989, indgået den 21. november 1989, underrettede Forbundsrepublikken Tysklands Faste Repræsentation ved De Europæiske Fællesskaber i henhold til Traktatens artikel 93, stk. 3, Kommissionen om ovennævnte støtte.

Supplerende oplysninger blev fremsendt i skrivelse af 5. januar 1990, indgået den 8. februar 1990.

Ved skrivelse af 19. april 1990 meddelte Kommissionen de tyske myndigheder, at den havde besluttet at indlede proceduren i Traktatens artikel 93, stk. 2, med hensyn til denne støtte.

Ved skrivelse af 19. september 1990, indgået den 21. september 1990, underrettede Forbundsrepublikken Tysklands Faste Repræsentation Kommissionen om de tyske myndigheders stillingtagen til Kommissionens beslutning.

Ved investeringer i landbrugsbedrifter, der gennemføres med henblik på miljøbeskyttelse, accepterer Kommissionen principielt en national støttesats på indtil 35 % af investeringerne. Kommissionen tillader dog også højere støttesatser, hvis disse er knyttet til yderligere forpligtelser for modtagerne, der medfører en nedsættelse af

produktionsintensiteten og en nedsat anvendelse af driftsmidlerne. De yderligere forpligtelser skal sikre, at eventuelle miljøskader begrænses mest muligt.

I det foreliggende tilfælde har Kommissionen på grundlag af de supplerende oplysninger, der blev fremsendt i skrivelser af 19. september 1990, konstateret, at den belastning af jorden og grundvandet, som væksthushproduktionen medfører, forhindres fuldstændigt af den foranstaltning, som støtten ydes til. Da disse virkninger efter Kommissionens opfattelse kan sidestilles med en nedsat produktionsintensitet, er en højere støttestats berettiget i dette tilfælde.

Kommissionen har med sin beslutning endvidere taget hensyn til, at støtten kun ydes til investeringer i allerede eksisterende væksthuse, og at foranstaltningen er begrænset tidsmæssigt og kun anvendes indtil udgangen af 1992.

Under hensyn til disse nye forhold skal jeg herved meddele Dem, at Kommissionen i forbindelse med Traktatens artikel 92 og 93 ikke længere har indvendinger imod ovennævnte støtte.«

Meddelelse fra Kommissionen i henhold til artikel 15, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 3832/90 af 20. december 1990 om anvendelse af generelle toldpræferencer i 1991 for tekstilvarer med oprindelse i udviklingslande

(91/C 180/06)

I henhold til artikel 15, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 3832/90 (*) skal Kommissionen hermed meddele, at følgende lofter er nået:

Løbenummer	Kategori	Oprindelse	Loftets størrelse
40.0280	28	Ungarn	55 000 stk.
40.0280	28	Bulgarien	55 000 stk.
40.0430	43	Kina	16 ton
40.0500	50	Uruguay	300 ton
40.0530	53	Polen	1 ton
40.0590	59	Hongkong	62 ton

(*) EFT nr. L 370 af 31. 12. 1990, s. 39.

Meddelelse om beslutningerne om de forskellige licitationer inden for landbrugssektoren

(91/C 180/07)

(Se meddelelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 360 af 21. december 1982, side 43)

Licitation	Licitationsnummer	Dato for Kommissionens beslutning	Minimumssalgspris
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1492/91 af 31. maj 1991 om åbning af en licitation med henblik på udbud til salg af olivenolie, som det spanske interventionsorgan ligger inde med (EFT nr. L 140 af 4. 6. 1991, s. 7)	—	4. 7. 1991	Ekstra jomfruolie: — pta./100 kg Jomfruolie: — pta./100 kg Almindelig jomfruolie: 27 180 pta./100 kg Bomolie 3°: 26 315 pta./100 kg
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1522/91 af 5. juni 1991 om åbning af en licitation med henblik på udbud til salg til eksport til De Kanariske Øer af olivenolie, som det spanske interventionsorgan ligger inde med (EFT nr. L 142 af 6. 6. 1991, s. 20)	—	4. 7. 1991	Bomolie 3°: 16 020 pta./100 kg

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

af 11. juni 1991

i de forenede sager C-51/89, C-90/89 og C-94/89, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Den Franske Republik og Forbundsrepublikken Tyskland mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Anden fase af programmet om samarbejde mellem universiteter og virksomheder om uddannelse på teknologiområdet (COMETT II) (1990-1994) — annullationsøgsmål — hjemmel — faglig videreuddannelse — forskning)

(91/C 180/08)

(Processprog: engelsk, fransk og tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-51/89, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtigede: J. Collins og barrister Richard Plender), C-90/89, Den Franske Republik (befuldmægtiget: Edwige Belliard) og C-94/89, Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtiget: Martin Seidel, bistået af advokat Ralf Vierregge) mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Arthur Alan Dashwood og Marta Arpio), støttet af Kongeriget Spanien (befuldmægtigede: Javier de Saro og Rosario Silva de Lapuerta), og af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Gregorio Garzón Clariana, Julian Currall og Jürgen Grunwald), angående en påstand om annullation af Rådets afgørelse 89/27/EØF af 16. december 1988 om vedtagelse af anden fase af programmet om samarbejdet mellem universiteter og virksomheder om uddannelse på teknologiområdet (COMETT II) (1990-1994) ⁽²⁾, har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene G. C. Rodríguez Iglesias og M. Díez de Velasco, samt dommerne sir Gordon Slynn, C. N. Kakouris, R. Joliet, F. Grévisse, M. Zuleeg og P. J. G. Kapteyn; generaladvokat: G. Tesauro; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman, den 11. juni 1991 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

⁽¹⁾ EFT nr. C 80 af 31. 3. 1989,
EFT nr. C 136 af 2. 6. 1989,
EFT nr. C 153 af 21. 6. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 13 af 17. 1. 1989, s. 28.

1. *Sagsøgte frifindes.*

2. *Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Den Franske Republik og Forbundsrepublikken Tyskland betaler in solidum sagens omkostninger, herunder intervenienternes.*

DOMSTOLENS DOM

af 11. juni 1991

i sag C-300/89, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Direktiv om titandioxidaffald — hjemmel)

(91/C 180/09)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-300/89, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Ricardo Gosalbo Bono og Alain van Solinge), støttet af Europa-Parlamentet (befuldmægtiget: Jorge Campinos, bistået af Johann Schoo og Kieran Bradley), mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Arthur Alan Dashwood og Jill Aussant), angående en påstand om annullation af Rådets direktiv 89/428/EØF af 21. juni 1989 om fastsættelse af nærmere regler for indbyrdes tilnærmelse af programmer for nedbringelse af forureningen fra affald fra titandioxidindustrien med henblik på at bringe den til ophør ⁽²⁾, har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene G. F. Mancini, T. F. O'Higgins, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias og M. Díez de Velasco, samt dommerne sir Gordon Slynn, C. N. Kakouris, R. Joliet, F. A. Schockweiler og M. Zuleeg; generaladvokat: G. Tesauro; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 11. juni 1991 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

⁽¹⁾ EFT nr. C 288 af 16. 11. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 201 af 14. 7. 1989, s. 56.

1. Rådets direktiv 89/428/EØF af 21. juni 1989 om fastsættelse af nærmere regler for indbyrdes tilnærmelse af programmer for nedbringelse af forureningen fra affald fra titandioxidindustrien med henblik på at bringe den til ophør annulleres.
2. Sagsøgte betaler sagens omkostninger, herunder intervenientens.

DOMSTOLENS DOM

af 11. juni 1991

i sag C-307/89, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik ⁽¹⁾

(Social sikring — tillægsydelse fra Fonds national de solidarité — EF-borgere bosat i Frankrig)

(91/C 180/10)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-307/89, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Jean-Claude Séché) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: Edwige Belliard og Claude Chavance), hvorunder der er nedlagt påstand om, at det statueres, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ⁽²⁾ (kodificeret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983 ⁽³⁾), da denne medlemsstat for statsborgere fra andre medlemsstater end Frankrig, som er omfattet af forordningen og bosiddende i Frankrig samt ydelsesberettigede i henhold til en fransk social sikringsordning, jf. herved artiklerne L 815-2 og L 815-3 i den nye franske lov om social sikring, stiller den dobbelte betingelse, dels at der er indgået internationale overenskomster om gensidighed, og dels at de pågældende forud har været bosat på fransk område, har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias og M. Díez de Velasco samt dommerne C. N. Kakouris, F. A. Schockweiler, F. Grévisse og P. J. G. Kapteyn; generaladvokat: W. Van Gerven; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 11. juni 1991 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, da denne medlemsstat for statsborgere fra andre medlemsstater, som er bosiddende i Frankrig og er omfattet af nævnte forordning, stiller den dobbelte betingelse for at opnå sociale sikringsydelse i henhold til artiklerne L 815-2 og L 815-3 i den nye franske lov om social sikring, dels at der med disse stater er indgået en international overenskomst om gensidighed, og dels at de pågældende forud har været bosat på fransk område.

2. Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 25. april 1991 af arrondissementsrechtbank Breda i sagen Anklagemyndigheden mod L. van der Tas

(Sag C-143/91)

(91/C 180/11)

Ved kendelse afsagt den 25. april 1991, indgået til Domstolens Justitskontor den 28. maj 1991, har arrondissementsrechtbank Breda i sagen Anklagemyndigheden mod L. van der Tas, Breda, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er den nederlandske bekendtgørelse om stoffer med hormonal virkning ⁽¹⁾ i overensstemmelse med de gældende EF-direktiver vedrørende hormoner i dyr fra bedrifter og kødprodukter, nærmere betegnet med direktiverne 81/602/EØF ⁽²⁾ og 85/649/EØF ⁽³⁾ for så vidt angår anvendelse af stoffer med hormonal virkning inden for husdyravl, og med direktiv 86/469/EØF ⁽⁴⁾ for så vidt angår undersøgelse af dyr for restkoncentrationer?

⁽¹⁾ Bekendtgørelse fra Produktschap voor Vee en Vlees af 9. december 1987, PBO 1988, s. 12.

⁽²⁾ EFT nr. L 222 af 7. 8. 1981, s. 32.

⁽³⁾ EFT nr. L 382 af 31. 12. 1985, s. 228.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 275 af 26. 9. 1986, s. 36.

⁽¹⁾ EFT nr. C 293 af 21. 11. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 230 af 22. 8. 1983, s. 6.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelser afsagt den 3. maj 1991 af Rechtsbank van eerste aanleg, Bruxelles, i to sager om foreløbige forholdsregler, NV Demoor Gilbert en Zonen m.fl. henholdsvis NV Westvlees mod den belgiske stat

(Sagerne C-144/91 og C-145/91)

(91/C 180/12)

Ved kendelser afsagt den 3. maj 1991, indgået til Domstolens Justitskontor den 28. maj 1991, har Rechtsbank van eerste aanleg, Bruxelles, i to sager om foreløbige forholdsregler, NV Demoor Gilbert en Zonen m.fl. (C-144/91) henholdsvis NV Westvlees (C-145/91) mod den belgiske stat, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal EØF-Traktaten, blandt andet artikel 92 og 95, og i givet fald relevante forordninger og direktiver, fortolkes således, at

- a) Det er forbudt en medlemsstat at indføre et bestemt obligatorisk bidrag til en »fond for husdyrs sundhed og opdræt«, som har til formål at deltage i finansieringen af godtgørelser, tilskud og andre ydelser i forbindelse med bekæmpelse af husdyrsygdomme og forbedring af husdyrs og animalske produkters hygiejne, sundhed og kvalitet — ved på den ene side at pålægge slagterier i denne medlemsstat et bidrag pr. slagtet svin, hvorved det ved lov bestemmes, at dette obligatoriske bidrag overvælttes ved hver salgstransaktion til og med producentledet — hvilket kan medføre og medfører, at støttebidraget debiteres importører af disse svin fra en anden medlemsstat — og ved på den anden side at pålægge hver eksportør af svin samme støttebidrag, som ligeledes kan overvælttes ved hver salgstransaktion til og med producentledet?
- b) Såfremt spørgsmål a) besvares bekræftende, skal et sådant støttebidrag — med hensyn til det ovenfor beskrevne opkrævningsformål — anses for en afgift med tilsvarende virkning som told og/eller støtte til virksomhed, der udelukkende udføres til fordel for de heraf berørte indenlandske produkter, og følgelig er forbudt?
- c) Såfremt spørgsmål b) besvares bekræftende, kan private påberåbe sig dette umiddelbart for de nationale domstole?

Sag anlagt den 6. juni 1991 af Kongeriget Spanien mod Rådet for de Europæiske Fællesskaber

(Sag C-151/91)

(91/C 180/13)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 6. juni 1991 anlagt sag mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber af Kongeriget Spanien ved generaldirektør for retlig og institutionel samordning i EF-spørgsmål, Alberto José Navarro González og Abogado del Estado Rosario Silva de Lapuerta, leder af Udenrigsministeriets Retsafdeling, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Den Spanske Ambassade, 4-6, boulevard Emmanuel Servais.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

Rådets forordning (EØF) nr. 973/91 af 18. april 1991 om fordeling mellem medlemsstaterne af supplerende fangstkvoter for fartøjer, der udøver fiskeri i svenske farvande i 1991 (?), annulleres.

Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag C-73/90 (?).

(¹) EFT nr. L 102 af 23. 4. 1991, s. 1.

(²) EFT nr. C 109 af 3. 5. 1990, s. 10.

Slettelse af sag C-55/89 (¹)

(91/C 180/14)

Ved kendelse af 15. maj 1991 har De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-55/89, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik, skal slettes af registeret.

(¹) EFT nr. C 87 af 8. 4. 1989.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets direktiv om sammenlignende reklame samt ændring af direktiv 84/450/EØF om vildledende reklame

(91/C 180/15)

KOM(91) 147 endelig udg. — SYN 343

(Forelagt af Kommissionen den 28 maj 1991)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Et af Fællesskabets vigtigste mål er at oprette det indre marked senest den 31. december 1992; der bør træffes de nødvendige foranstaltninger, for at oprettelsen heraf kan ske gradvis; det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital;

reklame er et yderst vigtigt middel, når det drejer sig om at skabe afsætningsmuligheder for varer og tjenesteydelser over hele Fællesskabet; bestemmelserne for reklamens form og indhold bør imidlertid være ens; dette er endnu ikke tilfældet for sammenlignende reklames vedkommende;

det indre marked vil betyde et stadig større og stadig mere forskelligartet udbud; da forbrugerne skal kunne drage den størst mulige fordel af det indre marked, må sammenlignende reklame tillades i alle medlemsstaterne, da den bidrager til at klarlægge forskellige fortrin hos produkter inden for samme produktområde; desuden kan sammenlignende reklame i forbrugernes interesse stimulere konkurrencen mellem vare- og tjenesteydelsesleverandørerne;

medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om sammenlignende reklame er meget forskellige; reklame når ud over den enkelte medlemsstats grænser og trænger ind på andres territorium; tilladelse til eller forbud mod sammenlignende reklame efter forskellige nationale lovgivninger kan derfor skabe hindringer for varers og tjenesteydelsers frie bevægelighed og fordreje konkurrencen;

ifølge sjette betragtning i Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om vildledende reklame⁽¹⁾ skal der, efter harmonisering af de nationale bestemmelser om vildledende reklame, »i en senere fase tages stilling til illoyal reklame og, om nødvendigt, sammenlignende reklame, på grundlag af passende forslag fra Kommissionen«.

ifølge punkt 3, litra d), i bilaget til Rådets resolution af 14. april 1975 om Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs første program for en politik vedrørende forbrugerbeskyttelse og forbrugeroplysning⁽²⁾ er retten til oplysning en grundlæggende forbrugerrettighed; denne rettighed bekræftes i Rådets resolution af 19. maj 1981 om Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs andet program for forbrugerbeskyttelse og forbrugeroplysning⁽³⁾, hvis bilag i punkt 40 beskæftiger sig specielt med forbrugeroplysning; sammenlignende reklame er, når sammeligningen gælder konkrete detaljer, der kan dokumenteres, og den hverken er vildledende eller illoyal, et lovligt middel til oplysning af forbrugerne i deres egen interesse;

(¹) EFT nr. L 250 af 19. 9. 1984, s. 17.

(²) EFT nr. L 92 af 25. 4. 1975, s. 1.

(³) EFT nr. C 133 af 3. 6. 1981, s. 1.

der bør indføres objektive kriterier for, hvilke former for praksis der i forbindelse med sammenlignende reklame skal anses for illoyale og dermed i stand til at fordreje konkurrencen, skade konkurrenterne og påvirke forbrugernes valg i uheldig retning;

for at forhindre, at sammenlignende reklame bruges illoyalt og i strid med god konkurrencepraksis, er det navnlig nødvendigt kun at tillade sammenligninger mellem varer og tjenesteydelser, som er af samme art, men udbydes af konkurrenter;

sammenlignende prøver, som er udført af tredjemand, kan være et værdifuldt grundlag for sammenlignende reklame; det kræver imidlertid, at resultaterne af en sådan uafhængig undersøgelse beskyttes utvetydigt mod uautoriseret udnyttelse fra annoncørernes side; i de tilfælde, hvor udnyttelsen sker fuldt lovligt, må annoncørerne selv tage ansvaret for den;

ifølge artikel 5 i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker⁽¹⁾ giver et registreret varemærke indehaveren en eneret, som indebærer, at han kan forbyde tredjemand at gøre erhvervs-mæssig brug af et identisk eller lignende mærke i forbindelse med identiske produkter eller tjenesteydelser eller i givet fald i forbindelse med produkter af anden art;

for at gøre sammenlignende reklame effektiv kan det imidlertid være nødvendigt at omtale en konkurrents produkter eller tjenesteydelser og nævne hans firmanavn eller henviser til et varemærke, som han er indehaver af;

en sådan anvendelse af en andens varemærke eller firmanavn er ikke nogen krænkelse af dennes eneret, hvis direktivets bestemmelser overholdes, og hvis der navnlig ikke gøres forsøg på at drage fordel af et andet varemærkes anseelse, for der er ikke tale om at stjæle dettes renommé, men derimod om at skelne mellem, kort sagt, at sætte forskellene objektivt i relief;

der må fastsættes en bestemmelse om, at sammenlignende reklame, der ikke opfylder dette direktivs loyalitetskrav, kan kontrolleres ved hjælp af de samme retslige eller administrative muligheder for klageadgang som dem, der foreligger efter artikel 4 og 5 i direktiv 84/450/EØF;

artikel 7 i direktiv 84/450/EØF, hvorefter medlemsstatene kan videreføre eller indføre en mere vidtgående beskyttelse af forbrugerne, personer, der udøver virksomhed som handlende, håndværkere eller industridrivende eller udøver et liberalt erhverv, samt af offentligheden i almindelighed, bør ikke gælde for sammenlig-

nende reklame, da formålet med det foreliggende ændringsforslag er at give beskyttelsen ens vilkår i samtlige medlemsstater og samtidig sikre en høj beskyttelsesgrad —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 84/450/EØF foretages følgende ændringer:

1) Titlen affattes således:

»Rådets direktiv af 10. september 1984 om vildledende reklame og sammenlignende reklame«.

2) I artikel 2 indsættes som nyt nr. 3 som nr. 4:

»3. »Sammenlignende reklame«: reklame, som direkte eller indirekte henviser til en konkurrent eller til varer eller tjenesteydelser, der er af samme art, men udbydes af en konkurrent;

4. »Person«: enhver fysisk eller juridisk person.«

3) Som artikel 3a indsættes:

»Artikel 3a

1. Sammenlignende reklame er tilladt, når den er objektiv og gælder væsentlige, konkrete og loyalt udvalgte egenskaber, som kan dokumenteres hos de konkurrerende varer eller tjenesteydelser, og den ikke

a) er vildledende

b) er årsag til forveksling på markedet mellem annoncøren og en konkurrent eller mellem annoncørens varemærker, firmanavn, varer eller tjenesteydelser og en konkurrents

c) bringer en konkurrent eller dennes varemærker, firmanavn, tjenesteydelser eller aktiviteter i miskredit eller udsætter dem for nedvurdering eller ringeagt eller har til hovedformål at drage fordel af et anset varemærke eller firmanavn, som tilhører en konkurrent.

2. Omtale eller gengivelse af resultatet af sammenlignende prøver, som udføres af tredjemand, må kun ske i reklamer med udtrykkelig tilladelse fra den, der

(¹) EFT nr. L 40 af 12. 2. 1989, s. 1.

har foretaget prøven. Annoncøren påtager sig i så fald samme ansvar for prøven, som hvis han selv havde udført den, eller forestået dens udførelse.»

4) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne påser, at der i forbrugernes, konkurrenternes og offentlighedens interesse er tilstrækkelige og effektive muligheder for kontrol med vildledende reklame og sammenlignende reklame.

Sådanne muligheder skal omfatte retsforskrifter, hvorefter personer eller organisationer, der i henhold til medlemsstaternes lovgivning har legitim interesse i at få vildledende reklame og sammenlignende reklame forbudt, får adgang til:

- a) at indbringe en sag for retten i anledning af sådan reklame og/eller
- b) at indbringe sådan reklame for en administrativ myndighed, som har kompetence til enten at træffe afgørelse om klage eller at indlede passende retsforfølgning.

Den enkelte medlemsstat afgør selv, hvilke af disse muligheder, der skal stå til rådighed, og om domstolene eller de administrative myndigheder skal have beføjelse til forudgående at kunne kræve sagen forelagt en anden klageinstans, herunder en sådan som omhandlet i artikel 5.»

5) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

»2. Inden for rammerne af de i stk. 1 omhandlede retsforskrifter skal medlemsstaterne tillægge domstolene eller de administrative myndigheder beføjelse til, hvis de finder, at sådanne foranstaltninger er nødvendige under hensyn til alle berørte interesser og navnlig offentlighedens interesse,

— at påbyde indstilling af vildledende reklame eller sammenlignende reklame eller at indlede passende retsforfølgning for at få påbudt indstilling af sådan reklame

— dersom den pågældende vildledende reklame eller sammenlignende reklame endnu ikke er nået ud til offentligheden, men offentliggørelsen heraf er umiddelbart forestående, at forbyde denne offentliggørelse eller indlede passende retsforfølgning for at få sådan reklame forbudt

også selv om der ikke er ført bevis for, at der faktisk er lidt tab eller skade, eller at der er tale om forsæt eller uagtsomhed fra annoncørens side.

Medlemsstaterne træffer ligeledes bestemmelse om, at de i første afsnit omhandlede foranstaltninger kan træffes som led i en fremskyndet procedure:

— enten med foreløbig virkning

— eller med endelig virkning

idet det tilkommer hver medlemsstat at afgøre, hvilken af disse to muligheder den vil vælge.

Endvidere kan medlemsstaterne med henblik på at fjerne eftervirkningerne af vildledende reklame eller sammenlignende reklame, der er påbudt indstillet ved en endelig afgørelse, tillægge domstolene eller de administrative myndigheder beføjelse til:

— at kræve denne afgørelse offentliggjort enten i sin helhed eller i uddrag og i en form, som domstolen eller myndighederne finder passende

— yderligere at kræve, at der offentliggøres en berigtigelse.»

6) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Dette direktiv er ikke til hinder for, at frivillig kontrol med vildledende reklame eller sammenlignende reklame kan udøves af uafhængige organer, ligesom en klage kan indbringes for sådanne organer af de i artikel 4 omhandlede personer og organisationer, såfremt der ud over de i nævnte artikel omhandlede rets- eller administrative procedurer er mulighed for at indbringe sagen for sådanne organer.»

7) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

1. Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne opretholder eller vedtager bestemmelser for vildledende reklame med henblik på at sikre en mere vidtgående beskyttelse af forbrugere, af personer, der udøver virksomhed som handlende, håndværkere eller industridrivende eller udøver et liberalt erhverv, samt af offentligheden i almindelighed.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på sammenlignende reklame.«

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af den sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

Meddelelse fra Kommissionen om ydelse af finansiel støtte til projekter til fremme af energiteknologi — THERMIE-programmet — Fremme, iværksættelse og formidling af innovative energiteknologier

(91/C 180/16)

1. Under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2008/90⁽¹⁾ vedrørende THERMIE-programmet til fremme af energiteknologi opfordrer Kommissionen interesserede til at indsende forslag med henblik på deres udvælgelse til en eventuel tildeling af støtte.

2. Opmærksomheden henledes på at alle 4 områder beskrevet i artikel 3 i THERMIE-forordningen vil blive taget i betragtning for 1992. Disse er:

— rationel udnyttelse af energi

— vedvarende energikilder

— faste brændsler

— kulbrinter.

En detaljeret beskrivelse af de sektorer, der er støtteberettigede inden for disse anvendelsesområder, findes i det i afsnit 6 nævnte dokument.

3. Den finansielle støtte fra Fællesskabet vil kunne gives til:

a) innovationsprojekter, som tager sigte på at udvikle eller anvende teknikker, processer eller produkter af innovativ karakter, for hvilke forsknings- og udviklingsfasen i det væsentlige er afsluttet, eller ny anvendelse af allerede kendte teknikker, processer eller produkter

b) formidlingsprojekter, som tager sigte på at fremme innovative teknikker, processer eller produkter, der allerede har været udnyttet i praksis, men som på grund af bestående risici endnu ikke er slået igennem

på markedet, med henblik på en større udnyttelse heraf i Fællesskabet enten under andre økonomiske eller geografiske forhold eller med anden teknik.

4. I udvælgelsen af projekter vil Kommissionen, i tillæg til de i forordningens artikel 6 nævnte kriterier, prioritere projekter, som er i overensstemmelse med en eller flere af nedenstående aktionslinier:

a) Projekter, som har en væsentlig indflydelse på Fællesskabets energiforsynings- eller -efterspørgselsituation (store projekter som involverer mange virksomheder fra forskellige medlemslande)

b) Projekter, som i betydelig grad kan medvirke til udnyttelsen af regionalt energipotential og til forbedring af energiforsyningen i tilbagestående områder

c) Projekter vedrørende store, omfattende programmer for optimal energianvendelse i byer (offentlige bygninger, transportinfrastruktur etc.)

d) Projekter, der fremmer teknologier, som i betydelig grad reducerer miljøbelastningen

e) Programmer i stor målestok til introduktion af innovative teknologier til forbedring af energianvendelsen i små og mellemstore virksomheder eller sammenslutninger heraf

f) Multi-sektorale projekter, som anvender nye teknologier med en betydelig indvirkning på energieffektiviteten eller udnyttelsen af vedvarende energikilder i relation til en eller flere af ovenstående aktionslinier.

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 17. 7. 1990, s. 1.

5. Den finansielle støtte kan ikke overstige 40 % af de støtteberettigede omkostninger for innovationsprojekter og 35 % for formidlingsprojekter. Beløbet er fastsat i ecu.

6. Nærmere oplysninger om den procedure, der skal følges ved indgivelse af forslag (herunder det spørgeskema, forslagsstillerne skal besvare), og om betingelser for deltagelse, udvælgelseskriterier og andre relevante forhold er samlet i et dokument med titlen »THERMIE 1992 — Baggrundsorientering og fremgangsmåde ved forelæggelse af forslag«.

Dette dokument kan kun fås ved skriftlig henvendelse til følgende adresse:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
Generaldirektoratet for Energi
»THERMIE«-programmet
Rue de la Loi 200
B-1049 Bruxelles
Telex: 21877 COMEU B
Telefax: (32-2) 235 01 50 eller 236 60 16.

7. Det samlede antal eksemplarer af det i afsnit 6 nævnte spørgeskema samt de øvrige eksemplarer, som kræves for indsendelsen af forslag, skal være Kommissionen i hænde senest den 31. oktober 1991, kl. 12.00.

**Meddelelse om udbud fra den ungarske regering i forbindelse med et projekt, som finansieres af
Det Europæiske Økonomiske Fællesskab**

(91/C 180/17)

Projektbetegnelse og nr.:

Indførelse af edb i landregistreringskontorer; PHR/91/064/16.

1. Deltagelse og oprindelse

Alle fysiske og juridiske personer i Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs medlemsstater og i Ungarn, Polen, Bulgarien, Tjekkoslaviet, Rumænien og Jugoslavien kan deltage på lige vilkår.

Leverancerne skal have oprindelse i ovennævnte lande.

2. Emne

i to partier hardware og software.

3. Udbudsmateriale

Udbudsmaterialet kan fås gratis ved henvendelse til:

- a) Ministry of Agriculture,
PHARE Programme — AICU,
Att. Mr. G. Volpe eller Mr. G. Rasko,
Kossuth L. tér, 11 room 399,
H-1860 Budapest,
tlf. 153 30 00 lokal 19 28 eller 20 44, telefax
153 27 50;
- b) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber,
GD I — Den Operative Tjeneste PHARE,
200, rue de la Loi (L84 — 3/17),
B-1049 Bruxelles,
telex 21877 COMEU B,
telefax 235 53 87, 236 42 51;
- c) De Europæiske Fællesskabers Informationskontorer i:
- D-5300 Bonn, Zitelmannstraße 22 (Tel. (49)
228 53 00 90; Telefax (49) 228 53 09 50),
- NL-2513 AB Den Haag, Korte Vijverberg 5 (tel.
(31-70) 346 93 26; telefax (31-70) 364 66 19),
- L-2920 Luxembourg, Bâtiment Jean Monnet, rue
Alcide de Gasperi [tél. (352) 43 01 1; téléfax (352)
43 01 44 33],

F-75007 Paris Cedex 16, 288, boulevard Saint-Germain [tél. (33) 1 40 63 38 38; téléfax (33) 1 45 56 94 17],

I-00187 Roma, via Poli 29 [tel. (39-6) 678 97 22; telefax (39-6) 679 16 58],

DK-1004 København, Højbrohus, Østergade 61 (tlf. (45) 33 14 41 40; telefax (45) 33 11 12 03),

UK-London SW1P 3AT, Jean Monnet House, 8 Storey's Gate (tel. (44) 71 222 81 22; telefax (44) 71 222 09 00),

IRL-Dublin 2, 39 Molesworth Street (tel. (353) 1 71 22 44; telefax (353) 1 71 26 57),

GR-10674 Athens, Vassilissis Sofias 2 [τηλ. (30) 1 724 39 82, τηλεφαξ (30) 1 724 46 20],

E-28001 Madrid, calle de Serrano, 41, 5a planta [tel. (34-1) 435 17 00/435 15 28; telefax (34-1) 576 03 87/577 29 23],

P-1200 Lisboa, Centro Europeu Jean Monnet, Largo Jean Monnet 1-10ª [tel. (351) 1 154 11 44; telefax (351) 1 155 43 97].

4. Bud

Bud indgives inden den 6. september 1991, kl. 12.00 lokal tid, til:

Ministry of Agriculture,
PHARE Programme — AICU,
Att. Mr. G. Volpe eller Mr. G. Rasko,
Kossuth L. tér, 11 room 399,
H-1860 Budapest.

De åbnes offentligt den 9. september 1991, kl. 9.00 lokal tid, i:

Ministry of Agriculture,
PHARE Programme — AICU,
Att. Mr. G. Volpe eller Mr. G. Rasko,
Kossuth L. tér, 11 room 399,
H-1860 Budapest.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til bekendtgørelse af almindelig licitation 69/91 EF, 70/91 EF og 71/91 EF

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 169 af 28. juni 1991)

(91/C 180/18)

Side 27, 30 og 33, første afsnit:

i stedet for: »1824/91«

læses: »1823/91«

side 27, 30 og 33, punkt I.5, litra c):

i stedet for: »1824/91«

læses: »1823/91«

side 28, 31 og 34, punkt III.1:

i stedet for: »1824/91«

læses: »1823/91«

side 28, 31 og 34, punkt IX:

i stedet for: »1824/91«

læses: »1823/91«.

**KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS
OFFICIELLE PUBLIKATIONER**

Luxembourg

EUROPA I TAL (2. udgave)

Nedtællingen til det frie marked i 1992 er i fuld gang. Det er derfor mere vigtigt end nogensinde at se hver enkelt af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater i et internationalt perspektiv samt at rette blikket mod Europa, og hvad der ligger derudover. »Europa i Tal« er et uundværligt arbejdsredskab for alle, der studerer geografi, politik, økonomi, moderne sprog samt social- og samfundsvidenskab.

64 s. — 20,5 × 26,9 cm

ISBN 92-825-9454-8 — Katalognummer CA-54-88-158-DA-C

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet): 5,20 ECU
ES, DA, DE, GR, EN, FR, IT, NL, PT

EF's FINANSER

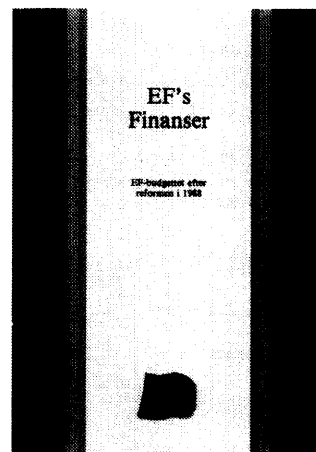
EF-budgettet efter reformen i 1988

Denne publikation er en informativ og ajourført vejledning, der har til formål at give offentligheden en bedre forståelse af De Europæiske Fællesskabers budget- og finanspolitik.

1990 — 116 s. — 21 × 29,7 cm

ISBN 92-825-9827-6 — Katalognummer CB-55-89-625-DA-C

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet): 10,50 ECU
ES, DA, DE, GR, EN, FR, IT, NL, PT

FÆLLES STANDARDER I VIRKSOMHEDERNE

Af Florence Nicolas i samarbejde med Jacques Repussard

Formålet med denne bog er at forklare principperne i det europæiske standardiseringssystem, hvilke ressourcer systemet råder over, hvordan det passer ind sammen med EF-institutionerne, og hvordan det harmonerer med de nationale og internationale systemer. Bogen indeholder også praktiske eksempler, der kan tjene som udgangspunkt for en europæisk standardiseringshåndbog.

1988 — 79 s. — 17,6 × 25 cm

ISBN 92-825-8551-4 — Katalognummer CB-PP-88-A01-DA-C

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet): 9,00 ECU
ES, DA, DE, GR, EN, FR, IT, NL, PT

ORDREFORMULAREN BEDES SENDT TIL:

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
2, rue Mercier, L-2985 Luxembourg

Send mig venligst de publikationer, som jeg har markeret med et

Navn:

Adresse:

..... Tlf.:

Dato: Underskrift:

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER

Luxembourg

ET FINANSIELT OMRÅDE I EUROPA

Af Dominique Servais

Det store indre marked kan ikke opnås uden en finansiell dimension, der giver fri bevægelighed for kapital- og finansydelsler. Til trods for de fremskridt, der indtil nu er sket på dette område, er der endnu lang vej tilbage. Tendensen til skabelse af et ægte »europæisk område« gør det mere påtrængende, men også mere problematisk, at få gennemført en komplet regelsanering for kapitalbevægelsernes vedkommende.

1988 — 57 s. — 17,6 × 25 cm

ISBN 92-825-8569-7 — Katalognummer CB-PP-88-C03-DA-C

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet): 6,00 ECU

ES, DA, DE, GR, EN, FR, IT, NL, PT

TELEKOMMUNIKATION I EUROPA

Af Herbert Ungerer i samarbejde med Nicholas Costello

Integrationen af telekommunikations-, databehandlings- og på det seneste audiovisuel- og tv-udsendelsesteknologierne har medført en gennemgribende ændring af sektoren på verdensplan. Denne bog søger at give et indblik i de vigtigste aspekter heraf: digitalisering, integrerede bredbåndskommunikationer, EF's RACE-program verdensomspændende konkurrence samt det grundlæggende tema — liberalisering.

1989 — 265 s. — 17,6 × 25 cm

ISBN 92-825-8206-X — Katalognummer CB-PP-88-009-DA-C

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet): 10,50 ECU

ES, DA, DE, GR, EN, FR, IT, NL, PT

1992 — DET SOCIALE PERSPEKTIV

Af Patrick Venturini

Efter kort at have opridset den historiske baggrund søger denne brochure at præsentere den sociale dimensions forskellige facetter og dynamikken i samspillet mellem dem: beskæftigelse, fri bevægelighed for personer og erhvervsmæssig mobilitet, økonomisk og social sammenhæng, arbejdsmiljø, erhvervsret, sociale foranstaltninger til fordel for teknologiske ændringer og forholdet mellem arbejdstagere og arbejdsgivere. Disse er blandt de væsentligste elementer i det kommende »sociale område i Europa«.

1989 — 117 s. — 17,6 × 25 cm

ISBN 92-825-8700-2 — Katalognummer CB-PP-88-B05-DA-C

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet): 9,75 ECU

ES, DA, DE, GR, EN, FR, IT, NL, PT

ORDREFORMULAREN BEDES SENDT TIL:

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
2, rue Mercier, L-2985 Luxembourg

Send mig venligst de publikationer, som jeg har markeret med et

Navn:

Adresse:

..... Tlf.:

Dato: Underskrift:

Hvad er Taric?

- Den Kombinerede Nomenklatur (KN), som danner grundlag for Taric, er blevet til ved en sammenlægning af de årlige forordninger om ændring af Den Fælles Toldtarif (FFT) (forordning (EØF) nr. 950/68) og statistisk varefortegnelse for Fællesskabets udenrigshandel og for samhandelen mellem dets medlemsstater (NIMEXE) (forordning (EØF) nr. 1445/72).
- Taric indeholder flere underopdelinger hovedsagelig baseret på:
 - kontingenter og toldfritagelser
 - præferencer
 - anti-dumping- og udligningstold
 - variable ændringer
 - monetære udligningsbeløb og tiltrædelsesudligningsbeløb
 - referencepriser for vin
 - overvågningsforanstaltninger, restriktioner og kvantitative begrænsninger.
- Taric vil også blive anvendt som grundlag for:
 - hele EØF's import og
 - brugstarifferne og datafilerne i medlemsstaterne.
- Den eneste måde, hvorpå der kan sikres en ensartet udformning og anvendelse af Fællesskabets retsakter er således, at Kommissionen foretager integreringen og kodificeringen af ovennævnte foranstaltninger. Dette gør det også muligt at indsamle statistiske oplysninger om ovennævnte foranstaltninger på fællesskabsplan, hvilket overflødiggør mange af de nugældende separate indberetninger.
- Taric blev udarbejdet til brug for ovennævnte integration og kodificering. De hyppige ændringer i fællesskabsretsakterne indlæses i en database, som løbende opdateres. Taric offentliggøres af Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer. Medlemsstaterne får omgående meddelelse om ændringer i Taric, for at de kan ændre deres egne brugstariffer og datafiler i overensstemmelse hermed. Taric der ikke, i lighed med medlemsstaternes brugstariffer, en retsakt, men dens koder skal anvendes til tolddeklarationer og statistiske indberetninger (se artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2658/87).

BESTILLINGSEDDER

Returneres til:

Kontoret for de Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Tlf. 49 92 81

Jeg ønsker at modtage Taric (fire bind)

Katalognummer: CQ-67-91-000-DA-C

ISBN: 927 772 0050

Pris for fire bind: ECU 160,00.

Som oplysning:

DKR 1 280 (ekskl. moms og forsendelsesomkostninger)

Betales ved modtagelsen af fakturaen.

Navn

Fornavn

Nr. Gade

Postnummer By

Tlf. Dato

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABERS
OFFICIELLE PUBLIKATIONER

L-2985 Luxembourg

.....
(Underskrift)